

Op bezoek bij katten-

Foto: Kat en kunstenaar Bliksum.

Onze verslaggever kater Christoffel reisde af naar Zwolle. "De kunstpagina van Majesteit 80 trof mij op plezierige wijze", meldde hij op onze redactie, "eindelijk eens echt en met recht kattenwerk!". Hieronder zijn verslag van het bezoek aan de maker van dat werk.

Kunstpagina

Met veel genoegen nam ik kennis van het werk van mijn kennis Bliksum in de laatst verschenen Majesteit. Met veel gevoel heeft Kater Bliksum op voor mij zeer herkenbare wijze "Oud & Nieuw" weten te treffen. De aanblik van dit werk maakte me enthousiast mijn oude bekende weer eens te gaan bezoeken. Een kunstgesprek met hem is immers altijd inspirerend, en nu het zijn eigen werk betreft verwacht ik er heel veel van. Het is toch wat dat hij na zijn twaalfeneenhalfjarig bestaan als ateliërgalenekater de kunstenaar in zichzelf heeft ontdekt en laat zien.

Tweedimensionale krabpaal?

Wandelend vanaf de trein door mooi Zwolle ontwaar ik Galerie 'De kat z'n Viool' op dezelfde plek als waar ik 'm vorige keer verliet. Binnen brandt licht en kater Bliksum kijkt op van zijn werk en laat me binnen. "Nog effe een haal, wacht effe," begroet hij mij en buigt zich weer over het karton. "Kijk, dat moest er nog net even in, zie je? Dan zie je de laag eronder beter, snap je?" Hij toont mij het karton dat mij in eerste instantie een indruk van een tweedimensionale krabpaal geeft, maar ik begrijp uit de gedrevenheid waarmee Bliksum eraan werkt dat ik het dan waarschijnlijk niet goed zie.

Bijzonder materiaal

"Karton is een heel bijzonder materiaal," vertelt Bliksum mij, "en er zijn ook zoveel soorten. Kijk, dik karton en dun en

geperst en met laagjes. Dat laatste is op het moment mijn favoriet want daardoor ontdek ik ook steeds meer lagen in mijn eigen beeldend werk. Helemaal mooi is het als het binnenwerk dat naar buiten komt ook nog verschillende kleurnuances heeft zoals in het karton dat ik voor 'Oud & Nieuw' gebruik heb. Maar later dacht ik dat het misschien ook wel een beetje te gemakkelijk was daardoor diepte aan te brengen dus nu houwt me vooral bezig met monochroom karton, dat wil dus zeggen van maar één kleur, snap je wel? Bovendien hebben we dat hier het meest. Weet je dat het eerder allenig werd gebruikt om dingen in te pakken en te versturen? Raar he, dat niemand eerder op mijn idee is gekomen, vind je niet?

Foto: Het werk waar Bliksum ten tijde van het interview aan werkt.

Pakje

Soms wordt het nog wel gebruikt om iets te versturen. Als zo'n pakje dan hier de hele dag staat kan ik me vaak toch niet helemaal bedwingen het pakje onaangeroerd naar het postkantoor te laten brengen. Laatst heb ik nog een mooi werkje met een bestelling meegestuurd. Het was natuurlijk wel kwetsbaar, zo aan de buitenkant van het pakje, maar mijn mens heeft het toen heel zorgvuldig afgeplakt met doorzichtig plakband. Dat vond ik wel een passende bescherming en soort van lijst eigenlijk..." Terwijl hij dit vertelt lijken zijn ogen af te dwalen naar verre horizons en ineens is Bliksum wat stil. Om de stilte niet te verbreken en een eventuele muze niet in de weg te zitten geniet ik een moment met de stilte mee, en probeer met mijn ogen zijn ogen te volgen. Uiteindelijk valt mijn blik weer op het door Bliksum bewerkte karton, en ik probeer te ontdekken hoe ik het anders dan als een tweedimensionale krabpaal kan zien. Zou het raar zijn dat te vragen? Ik aarzel.

Het begon met behang

"Hoe ontdekte je je creativiteit?" vraag ik en Bliksum veert op. "Nou het was niet zozeer een kwestie van ontdekken als wel van erkennen," zegt Bliksum enthousiast. "Weet je, van kittenbeentjes af aan was ik eigenlijk al creatief. Toen ik hier mocht komen wonen en werken - nadat ik door mijn mens in het Zwols Dierenasiel waarschijnlijk toen al als talent was ontdekt - heb ik me gebogen over de inrichting hier. Het was wat saai behangen

kunstenaar Bliksum

Tekst en foto's: Anne Versteijne

Foto links:
De kunstenaar aan het werk.

Foto rechts:
'Het vallen der boom'

met raufaserbehang, ken je dat? Nou, daar heb ik toen dus meteen wat mooie motiefjes in geflanst. Dat werkt trouwens erg lekker met die houtvezelrijes in dat behang, je hebt gauw goed houvast. Hopelijk hebben andere katten dat ook zelf al ervaren. Iets later ontdekte ik de toiletrol en daarna de keukenrol en daarmee kon ik me urenlang creatief uitleven. Helaas is van mijn werk van toen weinig bewaard gebleven. Omdat ik het zelf misschien niet perooeg zag, werd het ook niet zo gezien, denk ik, zal ik maar zeggen, denk je ook niet?"

Niet een ongevoeligheid

Mijn oog trekt weer naar de tweedimensionale krabpaal en ik voel dat dit een geschikt moment is om naar een andere zienswijze te vragen, maar hoe? "Laatst vroeg iemand me," begint Bliksum "of ik het karton misschien als krabpaal zie. Nou ja zeg, wat een ongevoeligheid, niet dan?" Op een of andere manier voelde ik me wat ongemakkelijk bij deze mededeling en waahte, om de aandacht af te leiden, gauw een stukje van mijn rechtervoet. Toen zette ik mijn luisteroren op nadat ik vroeg: "hoe kan je dan zo iemand anders laten kijken?" "Als er geen openheid en interesse is is er helaas weinig aan te doen," zegt Bliksum "maar als iemand echt geïnteresseerd is wijs ik altijd op alle nuances in mijn aanpak en natuurlijk de compositie. Daar staat of valt het immers mee, toch?"

Foto: 'Oud & Nieuw', een transparant werk.

Nr. 81 februari - maart 2012

Verhaal en bij verzinnen

"En wat ook belangrijk is is dat ik er een goed verhaal bij verzijn over het onderwerp waardoor ik me heb laten inspireren. Dat is op zich niet zo ingewikkeld want als je als kat zijnde eekes om je heen kijkt heb je zo één of ander interessant onderwerp. Vogels vind ik bijvoorbeeld wel interessant, zoals ik in dit werk laat zien. Een enkele keer weet ik goed mijn gevoel in het karton te leggen, zoals bij het 'Oud & Nieuw'-werk, maar ook in deze bijvoorbeeld, waarn ik mijn ontzetting over het roeien van de boom in mijn tuin vormgeef. Ook maak ik wel eens portretten, zoals deze: dit is hoe ik mijn mens zie."

Geen sprookjes in opdracht

"Wel vond ik het vreemd dat iemand mij laatst vroeg of ik ook sprookjes in opdracht deed. Hij meende nota bene iets van nieuwe kieren van een keizer of zo in mijn werk te zien. Ondanks het hele verhaal kwam het op mij wat neerbuigend over. Ook begreep ik niet veel van zijn verhaal van dat je lucht kan bakken. Zo kom je nogal eens wat rare

snuiters tegen, hoor, Christoffel, of jij niet? Nou ja, daar moet ik me maar niets van aantrekken als kunstenaar zijnde..."

Sprakeloos

Met "En het werk waar je nu mee bezig bent, Bliksum, waar gaat dat over?" heb ik eindelijk de goede formulering van mijn vraag gevonden. "Kijk, hierin wil ik mezelf overtreffen en echt maken wat het is. Waarschijnlijk gaat dit werk een heel gewaagde toel krijgen, zoals als 'tweedimensionale krabpaal', vind je dat erbij passen?" Nu ben ik echt sprakeloos, het is echt onvoorstelbaar hoe treffend Bliksum begrepen in zijn werk gestalte weet te geven en hoe fijnzinnig hij aan een concept uitdrukking geeft. Na nog een slokje en nog een paar heerlijke brokjes volgt een vriendschappelijk afscheid. In de Kastanjestraat kijk ik om me heen en laat 'De kat z'n Vool' weer achter waar ik 'm hervonden had. In mijn reistas wat karton om het, op aanraden van Bliksum, ook zelf eens te proberen. In de trein terug denk ik aan mijn lievelingsdoos thuis. Ineens zie ik die anders. Het is niet alleen een doos om lekker in te liggen, het is ook, als ik maar durf, een kunstwerk in de dop. Ze zullen thuis nog opkijken. Wat een inspirerende ontmoeting!"

Meer informatie:

Galerie 'De kat z'n Vool', Kastanjestraat 36, Zwolle, elke zaterdag van maart tot en met december geopend van 14.00 tot 17.00 uur.
www.dekatzjnvool.com